

Boekverslag Scholieren.com

J'avais douze ans, j'ai pris mon vélo et je suis partie à l'école / Ik was twaalf en ik fietste naar school door Sabine Dardenne

Willeke Stam

Samenvatting.

Sabine Dardenne was twaalf en ze fietste naar school. Er kwam oud zwart bestel busje naast haar rijden, en de bestuurder vroeg haar de weg, opeens werd ze naar binnen getrokken.. Daar begon de ellende voor Sabine. Ze was ontvoerd door Marc Doutroux, maar dat had ze zelf niet door.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Hij drogeerde Sabine en bracht haar naar zijn huis. Eerst werd ze aan een stapelbed vast gebonden met een ketting, tot dat het middel uitgewerkt was. Marc Doutroux vertelde haar dat hij haar "Redder" was... Er was een boze man, zijn chef die Marc de opdracht had gegeven Sabine te vermoorden. Sabine haar vader had namelijk bij de politie gezeten en was de chef een groot geldbedrag schuldig, en omdat haar vader dat niet kon betalen koos hij er voor om Sabine te vermoorden als wraak. Sabine geloofde heilig in zijn verhaal en deed wat Marc Doutroux haar zei, ze was altijd stil, probeerde niet te ontsnappen, en belde niet eens met de telefoon omdat die direct belde naar de chef.

Na dat Sabine dit verhaal te horen had gekregen, werd ze naar een kelder gebracht. Het was een erg kleine ruimte, met een spelcomputer, een wekkerradio en haar schooltas. Ze leefde op water of bedorven melk, droge koekjes en beschimmelt brood. Terwijl Marc Doutroux zelf voor haar heerlijk van zijn biefstuk zat te eten.

Tachtig dagen lang zit Sabine in de kelder. Een keer per week mocht ze zich wassen, dat deed Marc Doutroux dan met een borstel waar haar huid van kapot ging. Bijna elke dag moest ze met hem mee naar de slaapkamer van Marc Doutroux, wat ze zelf de lijdenskamer noemde. Elke dag weer werd ze door hem seksueel misbruikt. Tot dat het niet meer kon, ze moest luiers dragen omdat ze soms dagenlang bloedde van de vreselijke dingen die er met haar werden gedaan. Sabine voelde zich altijd erg eenzaam, ze geloofde het verhaal dat haar ouders niet meer om haar gaven en liever Sabine kwijt waren dan het geldbedrag. Op een geven moment gaat ze zeuren, dat ze een vriendinnetje wil. Eerst krijgt ze haar zin niet..., maar ze bleef doordrammen. Tot op het moment dat Marc Doutroux op haar zesenzestigste dag haar naar boven roept om haar vriendinnetje te ontmoeten. Laetitia, ze ligt net zo op het stapelbed zoals Sabine er had gelegen..., met een halsband vast gelegd en over haar naakte lichaam een dun laken geslagen. Opeens schoot het Sabine door haar hoofd dat zij hier om had gevraagd, dat zij een vriendinnetje wou.

Maar door Laetitia wordt ze ook bevrijd...

Ze hoorde voetstappen de trap afkomen, angstig dat ze weer naar de lijdenskamer moest. Toen de grootte stenen wand open werd geschoven stond haar "redder" daar, samen met meerdere politieagenten. Ze begreep het nog niet, want Marc Doutroux had de politieagenten zelf naar beneden gebracht. Toen ze eindelijk weg mocht gaf ze Marc Doutroux zelfs een kus omdat ze hem zo dankbaar was, ze geloofde nog steeds in zijn verhaal.

Eenmaal op het politiebureau wordt Sabine alles verteld, dat ze ontvoerd was en

dat er tachtig dagen lang naar haar gezocht was. Ze werd razend en wou het liefst Marc Doutroux recht in zijn gezicht uitschelden.

Toen ze eindelijk weer thuis was, wilde ze niks liever dan alles vergeten. Maar dat ging niet zo gemakkelijk, door haar familie die maar bleef zeuren over dat ze naar een psychiater moest en haar nergens meer alleen heen liet gaan. Opeens was alle aandacht op haar gericht, terwijl dat vroeger nooit zo was.

Eenmaal in de rechtszaal wou Sabine Marc Doutroux nog een keer recht in zijn ogen aankijken, maar hij durfde niet eens zijn ogen op te slaan. Ook heeft ze tegen zijn vrouw gezegd: Ik zal u nooit vergeven! Zij was ook gestraft als medeplichtige omdat ze wist wat haar man deed. Marc Doutroux heeft levenslang gekregen...

Inleiding.

Dit boekverslag gaat over het boek: Ik was twaalf en fietste naar school. Het is geschreven door Sabine Dardenne. Zij is een van de weinig overlevende van de slachtoffers van Marc Doutroux.

In dit boek worden de tachtig dagen in de kelder bij Marc Doutroux beschreven, en de tijd er na tot de rechtszaak.

Sabine Dardenne heeft dit boek geschreven, om het 'hoofdstuk' Marc Doutroux af te sluiten. Ze vertelt haar verhaal om iedereen haar echte verhaal te laten lezen. Ze hoopt dat er geen pedofielen en verkrachters meer vrijkomen wegens goed gedrag, de reden dat Marc Doutroux was vrij gekomen, en Sabine in zijn busje sleurde.

Uitwerking punten.

Is het boek Chronologisch of niet-chronologisch geschreven? Het boek is chronologisch geschreven, alles wordt achtereenvolgend verteld. Er werd bijvoorbeeld wel verteld dat ze ontvoerd was, terwijl ze dat zelf niet wist, maar dat was verteld om het verhaal duidelijk te maken.

Geef een voorbeeld van terug-of toekomst verwijzingen.

Het verhaal is zo verteld dat er niet terug of vooruit gekeken wordt.

Werkt de schrijfster continu of niet-continu.

De schrijfster schrijft continu, in het verhaal worden geen happen weggelaten. Er worden niet hele periodes over geslagen.

Bespreek de tijdverdichting.

Het verhaal is continu geschreven, dus er is geen tijdverlichting.

Wat is de vertelde tijd?

Op 28 mei 1996 werd ze ontvoerd. Toen heeft ze 80 dagen in de kelder gezeten. Daarna is de periode verteld dat aan de rechtbank, dus intotaal zo een 2 jaar.

Bespreek de handeling.

In dit verhaal heb je veel dieptepunten, het gedeelte in de kelder. Maar er zitten

ook hoogte punten in, toen ze eindelijk vrij kwam en toen Marc Doutroux levenslang kreeg.

Noem de motieven die lijden naar het thema.

De begrippen die herhaaldelijk aan de orde komen, zijn de momenten die ze bij Marc Doutroux beleefde. Die motieven lijden naar het thema, 80 dagen in de kelder.

Wat is het thema?

Het thema is 80 dagen in de kelder van Marc Doutroux. Daar begon de ellende en daar door is ook de nasleep ontstaan naar dat ze vrij was, toen ze thuis kwam en de rechtszaak.

Hoe tracht de schrijver de spanning er in te houden?

In dit verhaal zitten geen toekomst verwijzingen. Maar het verhaal blijft spannend, omdat je wil weten hoe het verhaal af loopt, hoe ze wordt bevrijd, en hoe de rechtszaken verlopen.

Vertel iets over het karakter van de hoofpersoon(Sabine Dardenne).

Sabine is een heel sterk meisje. Na 80 dagen in de kelder had ze de hoop nog niet opgeven.

Maar ze is ook er beïnvloedbaar, want Marc Doutroux verteld haar een verhaal wat ze direct geloofd.

Ook is ze zorgzaam, ze probeerde Laetitia te helpen.

Vertel iets over de karakters van de bijfiguren.

Marc Doutroux, zijn karakter is vreselijk. Hij is geloofwaardig, zodat Sabine hem geloofde. Maar iets voor anderen over hebben..., dat niet. Hij denkt alleen maar aan zich zelf.

Laetitia, zij is in het verhaal nog gedrogeerd..., dus over haar karakter kom je weinig te weten.

De stijl van het verhaal.

Het verhaal is makkelijk geschreven. Ze vertelt veel details en dingen die er zijn gebeurd.

In welk milieu speelt het verhaal zich af?

Sociaal milieu, Sabine kwam van een normaal Belgies gezin.

Geografisch Milieu, het huis van Marc Doutroux staat erg afgelegen en Sabine was het meest in haar kelder. Daarna speelt het verhaal zich af bij haar thuis, ze woonde in een dorpje in België. En in de rechtszaal.

Wijs het moment van de ontknoping aan, en bespreek die.

Het moment van de ontknoping is dat Sabine en Laetitia bevrijd worden. Als ze voetstappen dichterbij horen komen, de deur wordt open geschoven en dat ze dan door de politie bevrijd worden.

Welk gedeelte heeft jou het meest getroffen en waarom?

Het gedeelte dat Sabine in de lijdenskamer was. Omdat ze daar seksueel misbruikt werd (daar heeft Sabine nergens in het boek verdere details over geschreven), en als Marc Doutroux dan eindelijk ophield ze dan verplicht naar Porno moest kijken.

Verklaar de titel.

Ik was twaalf en fietste naar school. Sabine was twaalf, fietste naar school en werd ontvoerd. Zo begint de hele ellende.

Geef je mening over het boek.

Ik kan niet zeggen dat ik het een mooi boek vond, omdat er verschrikkelijke dingen worden verteld in het boek. Toch vind ik het wel een boeiend boek, je weet nu wat Marc Doutroux Sabine en zijn andere slachtoffers allemaal aan deed. Het is een boek waar van je van schrikt, maar het is wel een aanrader.

Vertel iets over de schrijfster.

Het hele boek gaat over de schrijfster.

Sabine Dardenne is 1984 geboren in een dorpje in België, daar is ze opgegroeid..

Dit is het enige boek wat door Sabine geschreven is. Ze heeft het boek geschreven als afsluiting en iedereen haar verhaal te laten lezen en begrijpen. Ze heeft geen plannen om ooit weer een boek te schrijven.

Tot welke gerne hoort het boek?

Het verhaal is non-fictie. Het een stukje van het leven van Sabine. Alles in het boek is waar gebeurd.

De ervaring die ik van dit boek heb opgedaan.

Ik heb erg veel geleerd van dit boek. Ten eerste hoe het was voor Sabine en later Laetitia om door Marc Doutroux ontvoerd te zijn, en tachtig dagen met hem samen te moeten leven. Ten tweede wat voor een verschrikkelijk man Marc Doutroux is! Hij heeft vier meisjes vermoord, misbruikt. En Sabine en Laetitia zwaar misbruikt! Ik had wel eens gehoord dat hij meisjes had vermoord, maar verder nooit. Na dit boek te hebben gelezen is dat wel anders. Ook zal ik nu nooit meer alleen op plekken zijn waar weinig mensen komen, naar dit boek te hebben gelezen ben ik daar heel anders over gaan denken. Het is een erg leerzaam boek.